

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Προσφυγή Στη Δικαιοσύνη](#) > [Ευρωπαϊκός Δικαστικός Άτλας Στον Τομέα Των Αστικών Υποθέσεων](#) > [Ευρωπαϊκός Εκτελεστός Τίτλος](#) > [Romania](#)

Ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος

Ρουμανία

Ρουμανία

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ/ΑΡΧΩΝ

Το παρακάτω εργαλείο αναζήτησης θα σας βοηθήσει να προσδιορίσετε τα δικαστήρια ή τις αρχές με αρμοδιότητα για συγκεκριμένη ευρωπαϊκή νομική πράξη. Σημείωση: παρότι έχει καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλιστεί η ακρίβεια των αποτελεσμάτων, ενδέχεται, να μην καλύπτονται ορισμένες περιπτώσεις καθορισμού αρμοδιότητων.

1. Διαδικασίες για διόρθωση και αναθεώρηση (άρθρο 10, παρ. 2)

Στην περίπτωση που ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση, συμπεριλαμβανομένης αυτής που συνιστά δικαστικό συμβιβασμό ή άλλη υπόθεση των μερών εντός του νόμου, η πιστοποίηση είναι αρμοδιότητα πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (άρθρο 2 παράγραφος 1 του άρθρου I¹ του έκτακτου κυβερνητικού διατάγματος αριθ. 119/2006 σχετικά με ορισμένα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή κοινοτικών κανονισμών από την ημερομηνία προσχώρησης της Ρουμανίας στην ΕΕ, που εγκρίθηκε με τροποποιήσεις με τον νόμο αριθ. 191/2007, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε τελευταία).

Το αίτημα διόρθωσης ενός πιστοποιητικού είναι αρμοδιότητα του δικαστηρίου που χορήγησε το πιστοποιητικό. Το δικαστήριο αποφαινεται για το αίτημα χορήγησης πιστοποιητικού εκδίδοντας απόφαση, χωρίς κλήτευση των μερών. Δεν χωρεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που κάνει δεκτή την αίτηση. Το πιστοποιητικό χορηγείται στον πιστωτή και αντίγραφο του κοινοποιείται στον οφειλέτη. Η απόφαση με την οποία απορρίπτεται το αίτημα μπορεί να προσβληθεί με έφεση, εντός 15 ημερών από την έκδοσή της, αν ο πιστωτής είναι παρών, και από την κοινοποίησή της αν αυτός είναι απών. Οι ίδιες διατάξεις εφαρμόζονται αντιστοίχως σε περίπτωση αναίρεσης (recurs) (άρθρα 2, 3, 5 και 6 του άρθρου I¹ του έκτακτου κυβερνητικού διατάγματος αριθ. 119/2006 σχετικά με ορισμένα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή κοινοτικών κανονισμών από την ημερομηνία προσχώρησης της Ρουμανίας στην ΕΕ, που εγκρίθηκε με τροποποιήσεις με τον νόμο αριθ. 191/2007, όπως τροποποιήθηκε).

Το αίτημα για την ανάκληση πιστοποιητικού υποβάλλεται στο δικαστήριο που εξέδωσε το πιστοποιητικό, εντός ενός μηνός από την κοινοποίησή του. Σε περίπτωση που, μετά την κλήτευση των μερών, το δικαστήριο διαπιστώσει ότι το πιστοποιητικό εκδόθηκε χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζει ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 805/2004, επανεξετάζει τα ληφθέντα μέτρα και αποφασίζει την ανάκληση, συνολικά ή εν μέρει, του πιστοποιητικού. Η απόφαση μπορεί να προσβληθεί με έφεση εντός 15 ημερών από την κοινοποίησή της. Οι ίδιες διατάξεις εφαρμόζονται αντιστοίχως σε περίπτωση αναίρεσης (recurs) (άρθρο 7 του άρθρου I 1 του έκτακτου κυβερνητικού διατάγματος αριθ. 119/2006 σχετικά με ορισμένα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή κοινοτικών κανονισμών από την ημερομηνία προσχώρησης της Ρουμανίας στην ΕΕ, που εγκρίθηκε με τροποποιήσεις με τον νόμο αριθ. 191/2007 όπως τροποποιήθηκε).

Διαδικασίες επανεξέτασης που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1

Οι διαδικασίες επανεξέτασης της ρουμανικής νομοθεσίας στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 19 παράγραφος 1 είναι αυτές της τακτικής προσφυγής (έφεση - apel) και της έκτακτης προσφυγής [αναίρεση (recurs), αίτηση ακύρωσης (contestație în anulare), αναθεώρηση (revizuirea)].

2. Διαδικασίες για επανεξέταση (άρθρο 19, παρ. 1)

Διαδικασίες επανεξέτασης που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1

Οι διαδικασίες επανεξέτασης της ρουμανικής νομοθεσίας στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 19 παράγραφος 1 είναι αυτές της τακτικής προσφυγής (έφεση - apel) και της έκτακτης προσφυγής [αναίρεση (recurs), αίτηση ακύρωσης (contestație în anulare), αναθεώρηση (revizuirea)].

Η έφεση διέπεται από τα άρθρα 466-482 του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Κατά των αποφάσεων που εκδίδονται σε πρώτο βαθμό μπορεί να ασκηθεί έφεση. Η προθεσμία για την άσκηση έφεσης είναι 30 ημέρες από την κοινοποίηση της απόφασης. Η εκτέλεση της πρωτοβάθμιας απόφασης αναστέλλεται κατά τη διάρκεια της έφεσης. Η έφεση και οι λόγοι στους οποίους βασίζεται υποβάλλονται στο δικαστήριο του οποίου η απόφαση προσβάλλεται.

Μετά τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση έφεσης, ο εφεσίβλητος έχει το δικαίωμα, στο πλαίσιο της διαδικασίας κατά την οποία εκδικάζεται η έφεση του εκκαλούντος, να ασκήσει εγγράφως έφεση (που καλείται αντέφεση - apel incident) με δικόγραφο του που αποσκοπεί στην ανατροπή της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

Σε περίπτωση ομοδικίας, καθώς και σε περίπτωση παρέμβασης τρίτου στην πρωτόδικη διαδικασία, ο εφεσίβλητος δικαιούται, μετά τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση έφεσης, να ασκήσει εγγράφως έφεση (που καλείται προκληθείσα έφεση - apel provocat) κατά του άλλου ομοδίκου ή προσώπου που συμμετείχε στην πρωτόδικη δίκη και ο οποίος δεν είναι διάδικος στην κύρια έφεση, αν η συμμετοχή του τελευταίου είναι τελικά τέτοια ώστε να έχει συνέπειες για τη νομική θέση του εφεσίβλητου στη διαδικασία.

Η αντέφεση και η προκληθείσα έφεση ασκούνται από τον εφεσίβλητο με την αντίκρουση της κύριας έφεσης.

Η έφεση, δεόντως υποβληθείσα εντός της τασσόμενης προθεσμίας, οδηγεί σε νέα εκτίμηση της ουσίας της υπόθεσης και το εφετείο εκδίδει την απόφασή του εκτιμώντας τόσο τα πραγματικά όσο και τα νομικά ζητήματα της υπόθεσης (μεταβιβαστικό αποτέλεσμα της έφεσης - efectul devolutiv al apelului).

Το εφετείο θα επανεξετάσει την ουσία της υπόθεσης εντός των ορίων που έχει θέσει ο εκκαλών και σε σχέση με τις λύσεις που εξαρτώνται από το τμήμα της απόφασης που έχει προσβληθεί με την έφεση. Το μεταβιβαστικό αποτέλεσμα εφαρμόζεται στο σύνολο της υπόθεσης όταν η έφεση δεν περιορίζεται σε ορισμένες λύσεις του διατακτικού της εκκαλούμενης απόφασης, όταν με την έφεση επιδιώκεται η ακύρωση της απόφασης ή όταν το αντικείμενο της διαφοράς είναι αδιαίρετο.

Το εφετείο μπορεί να επικυρώσει την εκκαλούμενη απόφαση, περίπτωση κατά την οποία θα απορρίψει ή θα ακυρώσει την έφεση ή θα κηρύξει λήξασα τη διαδικασία. Αν γίνει δεκτή η έφεση, το δικαστήριο μπορεί να εξαφανίσει ή να τροποποιήσει την εκκαλούμενη απόφαση.

Αν κριθεί ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα τη διαφορά, χωρίς να εξετάσει την ουσία της ή ότι η υπόθεση εκδικάστηκε ερήμην διαδίκου που δεν είχε κλητευθεί νόμιμα, το εφετείο εξαφανίζει την εκκαλούμενη απόφαση και κρίνει την υπόθεση στην ουσία της. Στη συνέχεια, το εφετείο εξαφανίζει την εκκαλούμενη απόφαση και παραπέμπει την υπόθεση προς επανεκδίκαση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο· παραπομπή για επανεκδίκαση μπορεί να λάβει χώρα μόνο μία φορά κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Αν το εφετείο κρίνει ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ήταν αναρμόδιο, εξαφανίζει την εκκαλούμενη απόφαση και παραπέμπει την υπόθεση προς εκδίκαση στο αρμόδιο δικαστήριο ή, ανάλογα με την περίπτωση, απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη.

Αν το εφετείο κρίνει ότι είναι αρμόδιο σε πρώτο βαθμό, εξαφανίζει την εκκαλούμενη απόφαση και εκδικάζει την υπόθεση στην ουσία της.

Ο εκκαλών δεν είναι δυνατόν, ως αποτέλεσμα της δικής του έφεσης, να περιέλθει σε κατάσταση χειρότερη από εκείνη στην οποία τον έθεσε η εκκαλούμενη απόφαση.

Η αναίρεση διέπεται από τα άρθρα 483-502 του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Οι αποφάσεις επί έφεσης, οι αποφάσεις που δεν μπορούν να προσβληθούν με έφεση και οι αποφάσεις σε ορισμένες ρητά προβλεπόμενες υποθέσεις μπορούν να προσβληθούν με αναίρεση. Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ορισμένες υποθέσεις, όπως οι ακόλουθες, δεν υπόκεινται σε αναίρεση: νόμιμη κηδεμονία, οικογενειακές διαφορές, προσωπική κατάσταση, διαχείριση κτιρίων, έξωση· δουλείες, μεταβολές ορίων, οριοθέτηση, υποχρεώσεις εκτέλεσης ή μη εκτέλεσης πράξεων που δεν μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήμα, δικαστική κήρυξη σε αφάνεια, δικαστική διανομή, κληρονομία, χρησικτησία, κυριότητα επί ακινήτων, πολιτική ναυσιπλοία και λιμενικές δραστηριότητες, εργατικές διαφορές, κοινωνική ασφάλιση, απαλλοτρίωση, προστασία καταναλωτών, ασφάλιση, απαιτήσεις βάσει του νόμου αριθ. 77/2016 περί δόσης ακινήτων αντί καταβολής για την εξόφληση υποχρεώσεων από σύμβαση πίστωσης. Οι αποφάσεις των εφετείων στις υποθέσεις στις οποίες ο νόμος ορίζει ότι οι πρωτοβάθμιες αποφάσεις υπόκεινται μόνο σε έφεση δεν υπόκεινται σε αναίρεση.

Η προθεσμία για την άσκηση αίτησης αναίρεσης είναι 30 ημέρες από την κοινοποίηση της απόφασης. Η αναίρεση εκδικάζεται από το ιεραρχικά ανώτερο δικαστήριο εκείνου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση. Κατόπιν αιτήματος του ανααιρεσιόντος, το δικαστήριο που είναι επιφορτισμένο με την εκδίκαση της αναίρεσης μπορεί να διατάξει την αναστολή της εκτέλεσης της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

Ανταίρεση και προκληθείσα αναίρεση μπορούν να ασκηθούν υπό τους όρους που προβλέπονται για την άσκηση αντέφεσης και προκληθείσας έφεσης.

Αν η αναίρεση κριθεί κατ' αρχήν παραδεκτή, το δικαστήριο μπορεί, αφού εξετάσει όλους τους προβαλλόμενους λόγους και το επίμαχο νομικό ζήτημα, να δεχθεί, να απορρίψει ή να ακυρώσει την αναίρεση ή να κηρύξει λήξασα τη διαδικασία. Αν γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης, η προσβαλλόμενη απόφαση μπορεί να εξαφανιστεί εν όλω ή εν μέρει. Η εξαφανισθείσα απόφαση δεν έχει ισχύ. Οι πράξεις εκτέλεσης ή εξασφάλισης που διενεργούνται βάσει τέτοιας απόφασης δεν έχουν νομική ισχύ. Το δικαστήριο διαπιστώνει το γεγονός αυτό αυτεπαγγέλτως με το διατακτικό της απόφασης επί της αναίρεσης.

Σε περίπτωση αναιρετικής απόφασης, η απόφαση του αναιρετικού δικαστηρίου σχετικά με τα νομικά ζητήματα που επιλύονται είναι δεσμευτικές για το δικαστήριο που εξετάζει την ουσία της υπόθεσης. Αν η απόφαση αναιρέθηκε λόγω παράβασης δικονομικών κανόνων, η διαδικασία εξέτασης θα ξεκινήσει εκ νέου από την ακυρωθείσα πράξη. Μετά την αναιρετική απόφαση, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο προβαίνει σε νέα εκτίμηση της υπόθεσης εντός των ορίων της αναίρεσης και λαμβάνοντας υπόψη όλους τους λόγους που προβλήθηκαν ενώπιον του δικαστηρίου του οποίου η απόφαση αναιρέθηκε.

Η αναιρετική απόφαση, καθώς και η επανεκδίκαση της υπόθεσης μετά την αναίρεση της απόφασης από το αναιρετικό δικαστήριο δεν είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε χειροτέρευση της θέσης του οικείου διαδίκου.

Η αίτηση ακύρωσης διέπεται από τα άρθρα 503-508 του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Οι τελεσίδικες αποφάσεις μπορούν να προσβληθούν με αίτησης ακύρωσης αν ο αιτών δεν είχε κληθεί δεόντως και δεν ήταν παρών κατά την εκδίκαση της υπόθεσης. Η αίτηση ακύρωσης ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου του οποίου η απόφαση προσβάλλεται. Μπορεί να υποβληθεί εντός 15 ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης και το αργότερο εντός ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση κατέστη τελεσίδικη. Το δικαστήριο μπορεί να αναστείλει την εκτέλεση της απόφασης της οποίας ζητείται η ακύρωση, υπό τον όρο της παροχής εγγύησης. Αν η αίτηση κριθεί βάσιμη, το δικαστήριο εκδίδει μία μόνο απόφαση με την οποία ακυρώνει την προσβαλλόμενη απόφαση. Η απόφαση που εκδίδεται επί αίτησης ακύρωσης μπορεί να προσβληθεί με τα ίδια ένδικα μέσα με την προσβληθείσα απόφαση.

Η αναθεώρηση διέπεται από τα άρθρα 509-513 του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Η αναθεώρηση απόφασης που έχει εκδοθεί επί της ουσίας μιας υπόθεσης ή η οποία αναφέρεται στην ουσία μιας υπόθεσης μπορεί να ζητηθεί αν, για παράδειγμα, ο ενδιαφερόμενος διάδικος, υπό περιστάσεις πέραν του ελέγχου του, εμποδίστηκε να παραστεί στο δικαστήριο και ενημέρωσε σχετικά το δικαστήριο. Η προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να ασκηθεί η αίτηση αναθεώρησης είναι ένας μήνας, υπολογιζόμενος από την ημερομηνία κατά την οποία έπαυσε να συντρέχει ο λόγος της μη εμφάνισης του διαδίκου. Το δικαστήριο μπορεί να αναστείλει την εκτέλεση της απόφασης της οποίας ζητείται η αναθεώρηση, υπό τον όρο της παροχής εγγύησης. Αν το δικαστήριο κάνει δεκτή την αίτηση αναθεώρησης, τροποποιεί, εν όλω ή εν μέρει, την προσβαλλόμενη απόφαση και, στην περίπτωση δυσμενούς οριστικής απόφασης, την ακυρώνει. Η απόφαση που εκδίδεται επί της αίτησης αναθεώρησης μπορεί να προσβληθεί με τα ένδικα μέσα που προβλέπονται από τον νόμο για τις αναθεωρημένες αποφάσεις.

3. Γλώσσες που γίνονται δεκτές (άρθρο 20 παρ.2, εδάφιο γ)

Ρουμανικά.

4. Αρχές που ορίζονται για την πιστοποίηση δημοσίων εγγράφων (άρθρο 25)

Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δημόσιο έγγραφο, η πιστοποίηση είναι αρμοδιότητα του τοπικού δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει η αρχή η οποία εξέδωσε την πράξη (άρθρο 2 παράγραφος 2 του άρθρου 1¹ του έκτακτου κυβερνητικού διατάγματος αριθ. 119/2006 σχετικά με ορισμένα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή κοινοτικών κανονισμών από την ημερομηνία προσχώρησης της Ρουμανίας στην ΕΕ, που εγκρίθηκε με τροποποιήσεις με τον νόμο αριθ. 191/2007, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε τελευταία).

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 16/12/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.